

ה"ת 34532/09 - עאישה ענברatoi, אסמאמה ענברatoi, אח'לאס ג'באל, סח'ר ערפאת חמדאן נגד משטרת ימ"ר חוף

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 20-09-34532 ענברatoi ואח' נ' משטרת ימ"ר חוף
תיק חיזוני:

בפני כבוד השופט מרים פיקוס בוגדאנוב
מבקשים/משיבים 1. עאישה ענברatoi
2. אסמאמה ענברatoi
3. אח'לאס ג'באל
4. סח'ר ערפאת חמדאן

נגד
משטרת ימ"ר חוף
משיבה/מבקשת

החלטה

לפני שתי בקשות, אחת של המבקשים לעין מחדש את החזקת התפוסים והשנייה של המשיבה, להורות על הארכת החזקת התפוסים ב- 180 ימים נוספים.

הרקע לבקשתו:

בתאריך 26.7.20 בוצע חיפוש בביתו של מבקש 2 על פי צו חיפוש, שהוצא על ידי כב' השופט ג'ני טנוס בבית משפט השלום בעכו, לפי הותר למשטרה לתפוס "כל חוץ או ראייה המוחזקים בניגוד לחוק במקום: אמל"ח".

במהלך החיפוש לא אותרו אמצעי לחימה בבית מבקש 2, אך בכסתה השימיכת לו נמצא סכום כסף גדול בזמן בסך 1,912,340 ₪, 133 מטבעות זהב ו- 84 אונקיות זהב. בנוסף, בחדר שנייה נמצא סכום כסף בזמן בסך 85,845 ₪.

למחרת היום, בתאריך 27.7.20 פנתה המשיבה לבית משפט השלום בחיפה וביקשה להתריר לה להחזיק את הכספי והזהב שנapterו במהלך החיפוש וזאת בחשד לביצוע עבירות מס והלבנת הון.

בתאריך 14.9.20 הגיעו המבקשים בקשה להחזרת התפוסים והבקשה הוועברה לответת המשיבה.

לאחר שהתקיימים דיון בבקשתה, קבעתי בהחלטתי מיום 15.11.20 כי קיימں יסוד סביר להניח כי הכספי והזהב שנapterו מקרים בעבירות מס, וכי קיימں יסוד סביר להניח כי בוצעו עבירות לפי חוק הלבנת הון. על כן, קבעתי כי קיימں פוטנציאלי לחילוץ הרכוש שנapter במידה ומבקש 2 יורשע בסוף ההליך, וכי שחרור התפוסים תעמיד את אפשרות החילוץ בסוף ההליך בספק רב, בשים לב לעובדה כי מדובר בסוף הזמן זהב.

עוד יזכיר כי מבקשים 4 ו- 3 טענו לזכות ברכוש שנטפס, אך טענותם נדחתה.

בוחלתתי מיום 15.11.20 דחיתי את הבקשה להחזיר התפוסים למעט סכום של 85,845 ₪ שנטפס בחדר השינה.

בוחלתתי מיום 21.02.21 - הוריתי על הארכת החזקת התפוסים ב-180 ימים.

בתאריך 17.6.21 הגיעו המבקשים בקשה לעין חדש בוחלתתי מיום 21.2.21, וזאת הלהכה שנקבעה ב文书'פ 333/21 **על אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל** (18.4.21) (להלן: "הлечת אבו ג'אבר"), שם נקבע כי עבירות מס, כהן בלבד, אין יכולות להוות מקור להחזקת כספי מזמן שנטפסו בחיפוש לפי סעיף 32 לפס"פ.

הבקשה הועברה לתגובה המשיבה.

בתאריך 24.6.21 הוגשה תגובה המשיבה אשר התנגדה לבקשת נקבע דין במעמד הצדדים.

בתאריך 5.7.21 התקיים דין בפני במאלו, ובשים לב לטענות המשיבה כי ביום הקרויים היא עתידה להגיש בקשה נוספת להארמת החזקת התפוסים, נקבע דין המשך בפני למועד 28.7.21 על מנת לדון בשתי הבקשות באופן מאוחד.

בתאריך 28.7.21 התקיים דין בפני בשתי הבקשות, הן של המשיבה והן של המבקשים.

בתאריך 28.7.21 הוגשה הבירה בכתב על ידי המשיבה והמבקשים הגיעו את תגובתם בתאריך 1.8.21.

טענות הצדדים:

המשיבה טענה כי היא סבורה כי בתיק קיימים חשד סביר הן לביצוע עבירות מס והן לביצוע עבירות הלבנת הון על ידי מבקש 2, ועל כן, בשונה מהלהכה אשר נפסקה בעניינו של אבו ג'אבר יש מקום להארמת החזקת התפוסים ב- 180 ימים נוספים.

ב"כ המשיבה טען כי מריאות שבתיק עולה כי התרחשו שני איורים מס במהלך השנים הרלוונטיות, כאשר איור מס ראשון הוא הכנסה לעסק (מבקש 1) שלא דוחה, ולאחר מכן איור מס שני בהעברת הכספי לידי מבקש 2 חלק משכו, בגין מבקש 2 היה חיב בדיוח ותשלום המס.

לגביו האירוע הראשון נתען כי מבקש 2 עזר למבקש 1 להתחמק ממס, אשר הוא עצמו אינו חב במס בגין איור זה, ועל כן חל לגביו סעיף 17ב(ד) לתוספת הראשונה לחוק הלבנת הון, והסכומים שנקבעו בסעיף 17ב(א) אינם רלוונטיים במקרה זה.

משכך, נתען, כי בנוגע המס הראשון סעיף 220 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש] (להלן: "**הפקודה או פקודת מס הכנסה**") מהויה עבירה מקור לפי חוק איסור הלבנת הון (החל מוקטובר 2016), ככל שהדברים נוגעים למבקש 2.

עוד נתען, כי קיימים חשד סביר כי מבקש 2 עשה פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסווות את מקורות, את זהות

בعلויו, את מקומו, את תנוועותיו או עשיית פעולה בו, וזאת בהתאם לסעיף 3א לחוק איסור הלבנת הון, על דרך הסתרת מזומנים בכסתה בדירה שאינה ביתו.

באשר להליכים אזרחים לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסת, נטען כי בכוונת רשות המיסים להגיש בקשה לעיקול הכספיים, אך מדובר בהליך מקביל שאין לו השפעה על ההליך שבפני.

ב"כ המבוקשים ביקש להחזיר את כספי המזומנים למבוקשים וטען כי לכל היותר למשיבה יש חשד סביר לביצוע עבירות מס ולא לביצוע עבירות של הלבנת הון, כאשר לא מתקיימים יסודות העבירות המפורטות בסעיפים 3 או 4 לחוק איסור הלבנת הון, ואין בהחזקת המזומנים כדי להוות פעולה ברכוש האסור.

בנוסף, נטען, כי גם לאחר תיקון חוק איסור הלבנת הון שהוסיף סעיף 220 לפקודת מס הכנסת לרישימת עבירות מקור, במקרה זה עבירות המס אין מהוות עבירה מקור נוכח התנאים הקבועים בסעיף 17ב לתוספת הראשונה לחוק. המבוקשים טוענו כי הכנסה החייבת בתקופה הרלוונטיות לא עברה את הסף הקבוע בחוק ועל כן החשד הסביר הוא אף ורק לגבי עבירות מס.

邏輯, כפי שנטען, לא ניתן לתפוס רכוש בשווי העבירה לפי חוק איסור הלבנת הון, יש לפעול לפי הلت אל ג'אבר, שם נקבע כי לא ניתן לתפוס כסף מזומנים לפי סעיף 32 לפס"פ בעבירות על פי פקודת מס הכנסת, יש להורות על שחרור הכספי.

בנוסף, נטען, כי המשיבה עושה שימוש בהליך הפלילי כדי לשורן זמן ולאחר מכן השומה להגיש בקשה להטלת עיקולים או תפיסת הרכוש לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסת, אשר השומות הוצאו על ידו כבר בחודש ינואר ומאז לא נקט פקיד השומה בכל פעולה נוספת במשך ממשך חצי שנה, על אף שהוציאו בטוחות על ידי המבוקשים.

באשר לאונקיות הזהב - נטען, כי מבקש 2 מסכים להמשך החזקתם של 44 אונקיות זהב השייכים למבקר 2 וכי הוא מסכים כי קיים חשד סביר לביצוע עבירה לפי סעיף 3(ב) לחוק איסור הלבנת הון לגבייהן, אך ביקש להחזיר את אונקיות הזהב, שلطענותו שייכים למבקר 3, שלגביהם, לטענותו, לא מתקיימים חשד כאמור.

דין והכרעה:

סבירוני כי יש לעשות הבחנה ברורה בין הכספי המזומנים שנתפס בכסתה לאונקיות הזהב.

לגבי אונקיות הזהב כבר קבעתי בהחלטות קודמות כי קיים חשד סביר כי בוצעו עבירות של הלבנת הון לפי סעיף 3(ב) לחוק, ואין מקום לדון בסוגיה זו פעם נוספת. אציין כי לא מצאתי מקום לעשות הבחנה בין האונקיות שנתפסו, ונראה כי בשלב זה החשד הסביר מתקיים לגבי כל הזהב שנתפס.

עינתי בהשלמות החקירה אותן מבקשת המשיבה לבצע (במ/1), מדובר בפעולות לא מועטות אשר דורשות זמן ורין בסיום ניתן יהיה להחליט באשר להמשך הטיפול בתיק.

הזמן שחלף, אומנם אינם מועט, אך לטעמי בשלב זה האיזון בין האינטרס הציבורי שבחולות הזהב בסוף ההילך, במידה ווגש כתוב אישום והمبرקשים יורשעו בדיין, לבין זכותם של המבקשים לknנים וחזקת החפות העומדת להם - גובר אינטרס הציבורי ואני מורה על הארצת תפיסת הזהב ב- **180 ימים נוספים החל מיום 15.7.21.**

שונים הם פני הדברים לגבי כסף מזומנים שנתפס בכיספת השיכת למבחן 2.

אזכיר כי חיפוש במתחם משפחת מבקשים 1 - 2 בוצע על פי צו בית משפט בחשד להחזקת אמל"ח על ידי מבחן 2. במהלך החיפוש בדירה התבחנה של מתחם המשפחה- שהייתה בשימוש (ראה דוח חיפוש) נמצאה כספת בתוך מזנון ובה כסף מזומנים (ראה דוח מסומן 12).

כפי שכבר קבעתי, בהחלטתי מיום 15.11.20 קיים חשד לביצוע עבירות מס על ידי מבקשים 1 ו- 2, כאשר לפי גרטסתם מקור הכספי הוא בהכנסות ("טיפים" - כטעת המבקשים) של מסעדה אשר בעלותה של מבחן 1 ובה עובד מבחן 2 oczywiście. לפי הטענה בהתאם להסכם בין מבחן 1 לבין מבחן 2 כל ה"טיפים" של המסעדה הועברו למבחן 2 חלקו משכרו.

המשיבה טענה, כי לדידה, במקרה זה קיים חשד כי מבחן 2 ביצע עבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, עת שהסתיר כספים בהכנסות וזה במטרה להסתור או להסotta את מקור הכספי או זהות בעליו, כאשר עבירות המס - הן עבירות המקור לצורך קביעת רכוש האסור.

משכך, בבקשת המשיבה להורות על הארצת החזקת הכספי המזומן התפוס ב- 180 ימים נוספים.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, לא שוכנעתי כי קיים חשד סביר לביצוע עבירות של הלבנת הון על ידי מבקשים 1 ו- 2, בניגוד לחשד מבוסס דו' לביצוע עבירות מס, וזאת מהנימוקים הבאים.

בהתאם לסעיף 17ב(א) לתוספת הראשונה לחוק איסור הלבנת הון, על מנת שעבירה לפי סעיף 220 תיחשב כעבירה מקור יש צורך להראות כי הכנסה שלגביה נעברה עבירה מס היא בסכום העולה על 2,500,000, לפ' בתקופה של ארבע שנים או בסכום העולה על 1,000,000, לפ' בתקופה של שנה.

בהתאם לשומות שהוצאו למבקשים 1 ו- 2 בנוגע לשנים 2016-2019 הכנסה החיבת במס ב- 4 שנים עמדה על 3,061,100. יחד עם זאת, תיקון 14 לחוק איסור הלבנת הון, אשר הוסיף עבירה לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה כעבירה מקור נכנס לתוקף רק באוקטובר 2016 - ומשכך התקופה הרלוונטית בעניינו לגבי הכנסה החיבת היא בשנים 2017-2019 בלבד - והוא נמוכה מהסכום הקבוע בחוק ואינה עולה על סך 2,500,000, לפ' (ראה השומות שצורפו заявкתה לעיון חוזר). יצוין כי לפי השומות הכנסה החיבת במס בכל שנה מס עמדה על סך 765,275, לפ' ועל כן גם סכום זה אינו מגיע לסף הקבוע בחוק.

סעיפים 17ב(ב) ו- (ג) - אין רלוונטיות בהקשר לבקשתים והמדינה אף לא טענה אחרת.

באשר לסעיף 17ב(ד) - ממנו ביקשה להיבנות המשיבה - נראה כי אף הוא אינו מתקיים בענייננו. המשיבה טענה כי מדובר בשני אוירוי מס:

- אירוע מס ראשון מرتبطה בהכנסות שקיבל העסק, בגין קיימת חבות מס ומבקשת 1 הייתה חייבות לכל הפחות בדיוחן. באירוע זה מבקש 2 לא היה חייב במס עצמו, אך לטענת המשיבה הוא פועל בכוונה לעזור לבקשת 1 להשתempt מס, בהתאם לאותה החלופות הקבועות בסעיף 220 לפוקודה.

- אירוע מס שני הוא בהעברת כספים מבקשת 1 לבקשת 2 חלק משכו, בגין מבקש 2 היה חייב בדיוח ובתשלום מס, אותו לא שילם.

על כן טענה המשיבה כי בגין אירוע המס הראשון מתקיימים אצל מבקש 2 התנאים הקבועים בסעיף 17ב(ד) "עבירה לפי סעיפים 3 או 4 שמקורה בעבירה המס נabraה בידי מי שאינו אדם החיב במס", וניתן לראות את העבירה לפי סעיף 220 לפוקודה כעבירה מקור.

נראה כי טיעון זה של המשיבה מוקשה מכמה היבטים.

גם אם מבחינה משפטית ניתן לחלק את האירוע לשני אירועי מס, הרי שאין מחלוקת כי מדובר באותו מעשה שמיוחס למבקש 2 - והוא קיבלת כספים מבקשת 1 והשנתה בכיספה. המדינה טוענת למשה כי פעם אחת מבקש 2 עזר למבקשת 1 להתחמק מס, כשהוא עצמו חייב במס ופעם שנייה באמצעות אותו מעשה קיבל הכנסה שבגינה היה חייב בתשלום מס.

נראה כי מדובר בكونסטרוקציה מלאכותית מאוד, כאשר המדינה מבקשת לראות באותו מעשה את מבקש 2 כפועל בשני כובעים - פעם אחת כדי שיאינו חייב במס עצמו ומס' עז לאירוע השני בלבד בין אותו כסף, אותו רואה המדינה כהכנסתו של מבקש 2.

יתריה מזאת, כלל לא שוכנעתי, גם אם הייתי מקבלת את הבדיקה שעשתה המשיבה (וainni מקבלת אותה), כי מעשי מבקש 2 מהווים את יסודות העבירה לפי סעיף 220 לפוקודה בנוגע לईווער המס הראשון. במה דברים אמרו:

סעיף 220 לפוקודת מס הכנסה קובע:

"אדם אשר במודע, בכוונה להתחמק מס או לעזר לאדם אחר להתחמק מס, עבר אחת העבירות המנויות להלן, דיןנו - מסר שבע שנים או קנס כאמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין וכי שניים מסכום הכנסה שהעלים, שהתקoon להעלים או שעזר להעלים, או שני הענישים כאחד; ואלו הן:

(1) השמייט מתוך דו"ח על פי הפוקודה כל הכנסה שיש לככללה בדו"ח;

(2) מסר בדו"ח על פי הפוקודה אמרה או תרשומת כוזבות;

(3) השיב תשובה כוזבת, בעל פה או בכתב, על שאלה שנשאלה, או על דרישת ידיעות שנערכה אליו על פי הפוקודה;

- (4) הchein או קיימ, או הרשה אדם להchein או לקיימ, פנקטי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות, או שזיף או הרשה לזייף פנקטי חשבונות או רשומות;
- (5) השתמש בכל מרמה, ערמה או תחבולה, או הרשה להשתמש בהן;
- (6) הציג מסמך כוזב למשלם ההכנסה לצורך מניעת ניכוי מס במקור או הפחתתו".

החלופה היחידה שיכולה להיות רלוונטית לגבי מבקש 2 היא חלופת סל המפורטת בסעיף קטן 5. לטעמי ישנו קושי לראות בעצם קבלת הכספי מבקשת 1 והחזקתה בו "שימוש בכל מרמה, ערמה או תחבולה" בכוונה לעזרה לבקשת 1 להתחמק ממס, כשהיא זו שלפי החשד השמייטה מתוך הדוחות את הכנסה.

לאור האמור לעיל, נראה כי הקונסטרוקציה שהוצגה על ידי המשיבה לגבי מבקש 2, ככל שהדברים נוגעים לאירוע המש הראISON (לפי החלוקה שהוצאה על ידה) - היא מלאכותית ונוועדה, לעקוף את הוראות סעיף 17ב(א) לחוק איסור הלבנתה הון, ולהכניס את מעשי מבקש 2 "בכח" לגדרי סעיף 17ב(ד) אשר אין מתאמיות במקרה זה.

נוכח המסקנה שלעיל, לא מצאתי לדון בשאלת האם מתקיימים יסודות העבירה לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנתה הון, אך עיר, לעלה מן הנדרש, כי ספק רב אם ניתן לראות בהחזקת הכספי בכספת, בדירה הנמצאת במתחם המשפחה, ואשר לפי עדויות שייכת לכל בני משפחה, ובה נערך חיפוש לפי צו שנייתן על שמו של מבקש 2 - כפולה ברכוש האסור במטרה להסotta או להסתיר מקור הכספי או זהות בעליו.

המדינה לא טענה לגבי התקיימות יסודות העבירה לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנתה הון, הקובעות איסור פעולה ברכוש בלבד כוונה מיוחדת לצדקה, בתנאים הקבועים בתוספת השנייה לחוק. במקורה זה די בהחזקת הרכוש האסור, במידה והיקף הרכוש הגע למספר של 150,000 ₪ בחודשים, אך גם במקרה זה יש לעמוד בהוראות סעיף 17ב לתוספת הראשונה, כדי לראות בעבירות מס עבירת המקור, כפי שפורט לעיל. זאת ועוד, נראה כי במקרה זה לא מתקיימות אף הוראות התוספת השנייה, ולפי השומות - היקף הרכוש האסור בחודשים לא הגע לכדי סך 150,000 ₪.

נסיבות תיק זה דומות עד מאד לנسبות המקורה שנדון בעניינו של אל ג'אבר, שם נתפס סכום כסף קרוב ל- 2 מיליון ₪ חבי בארון בגדים, ולגבי התעוורו חשדות כי מקורו בביצוע עבירות מס והמדינה אף הרחיבה את החקירה בחשד לביצוע עבירות הלבנתה הון, אך לצורך התביעה לא נטען כי המבקשים שם חדשים בעבירות הלבנתה הון - ולא בכך.

כך קבע בית המשפט העליון :

"**40. בכר חל שינוי עם תיקון החוק לאיסור הלבנתה הון (תיקון מס' 14), התשע"ו-2016; להלן: תיקון מס' 14 לחוק הלבנתה הון**, אשר במשמעותו נוסף סעיף 17ב לתוספת הראשונה לחוק זה. הסעיף מחייב את הוראות חוק זה על עבירה של העלמת מס לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה כ"עבירת מקור". זאת, רק בתנאים מסוימים המלמדים על חומרת העבירה, ובهم גובה הסכום שבו נעבירה העבירה בגין לשמה של התקופה המדויקת לרשותה המס. שימושות הדבר היא שהמחוקק נתן על כר את הדעת, וקבע כי בנסיבות מסוימות - ובهن בלבד - ניתן יהיה להפעיל את

סמכוויות התפיסה והחילוט על-פי חוק איסור הלבנת הון, ובין היתר האפשרות להתריר תפיסה "בשווי", גם בהקשר לחשד לביצועה של עבירה העלמת מס.

כפי שכבר קבעתי לעיל, לא שוכנעתי כי במקרה זה קיים חשד סביר לביצוע עבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, כאשר לא מתקיימות ההווארות הקבועות בסעיף 17ב לתוספת הראשונה. על כן לא ניתן להפעיל את סמכויות התפיסה והחילוט בשווי על פי חוק איסור הלבנת הון לגבי הכספי שנתפס בכספת.

בhalכת אל ג'ابر קבע בית המשפט העליון כי סעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי אינו כולל סמכות לתפיסת כספים בגין עבירה של העלמת מס לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה כל שהוא עומדת בפני עצמה ואין מהו עבירה מקורה.

זאת ועוד, בית המשפט העליון קבע כי מבחינת מידתיות הפגיעה במישור המשפט המנהלי, עדיף כי המדינה תפעל במסלול האזרחי בהתאם לסעיף 194 לפקודת מס הכנסה, המאפשר לדריש מהנישום ערובה לתשלום המס, או לבקש מבית המשפט ליתן צו לעיקול הרכוש או אף תפיסתו, ושימוש במסלול התפיסה הפלילי על מנת לאפשר לרשות המס לקבל החלטה בנطיב האזרחי אין ראי -

"**45. שאלת מידתיות -** במישור **שיעור שיקול הדעת**, הCPF נוטה בבירור לעבר הימנענות משימוש בכלים התפיסה הפלילי כאשר פתוחה בפני רשות המס בדרך לעשות שימוש בכלים פוגעניים פחות. בראש ובראשונה הדברים אמרים בכלי האזרחי של סעיף 194 לפקודת מס הכנסה, המאפשר לדריש מהנישום ערובה לתשלום המס, או לבקש מבית המשפט ליתן צו לעיקול רכוש או אף תפיסה שלו, כפי שנעשה בפועל גם במקרה זה. **תפיסת הכספי ב"מסלול" הפלילי לצורך הקפאת המצב הנוכחי עד לקבלת החלטת רשות המס לפעול בנטיב האזרחי של סעיף 194 לפקודת מס הכנסה - מעוררת אי-נוחת, מאחר שהיא חריגה לכואורה מתכליותיו של הlein הפלילי ומצטיירת ככל עזר של המישור האזרחי.**"

במקרה שבפניי פקיד השומה הוציא שומות לבקשתם 1 ו- 2 בחודש ינואר 2021 ומازל לא פעל כדי לבקש הטלת עיקול או תפיסת הרכוש לפי סעיף 194 לפקודת מס הכנסה. בדיון בתאריך 28.6.21 טענה המשיבה כי ביום הקרים פקיד השומה מתכוון להגיש בקשה מתאימה, אך תמורה בעניין, מדובר הדבר לא נעשה עד כה, והתחווה שנוצרה היא כי הבקשה להארכת תפיסת כסף מזמן נועדה לאפשר לרשות המס לפעול במסלול האזרחי, אשר השימוש בנטיב הפלילי מהו עזר לרשות המס.

לאור המסקנה שהגעתי לעיל, לפיה מתקיים חשד סביר לביצוע עבירות לפי סעיף 220 לפקודת מס הכנסה, אך לא מתקיים חשד סביר לביצוע עבירות הלבנת הון ובשים לב להלכת אל ג'ابر, **אני מורה על שחרור כספי המזומן בידי המבקשים.**

אני מעכבות את ביצוע ההחלטה - 7 ימים על מנת לאפשר הגשת עrrר כחוק.

עמוד 7

זכות ערר כחוק לפי סעיף 38(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש).

המשיבה תתאמם עם המזכירות קבלת החומרים שנמסרו לעיוני על ידה.

ניתנה היום, כ"ה אב תשפ"א, 30 אוגוסט 2021, בהעדך
הצדדים.